

עלון הדית

2014

קיבוץ גזית, עלון מספר 1318, 21.11.2014

צילום: חופית קשת

אני מזמינה חברים שרוצים לפרסם מודעות לשלוח במייל או בהודעת טלפון, רצוי בצרוף תמונה, ונשמח לסייע בפרסום.

חורף גשום, חמים ובריא!

קריאה נעימה ושבת שלום

כרמית רזיאל – מאיר

חברי גזית ובנים שנפטרו בחודש נובמבר

28/11/2003

20/11/2007

30/11/2008

17/11/2010

19/11/2011

דב סורוקה

מאיר רומם

יעל קולקר

עדנה וינר

דב ספרן

יהי זכרם ברוך

עלון גזית

עורכת: כרמית רזיאל מאיר

צילום שער: חופית קשת

עיצוב גרפי: אילנה מ.ק.

מייל: alon.k.gazit@gmail.com

ת.ד: 265

והפעם עלון חורפי...

עכשיו כשהחורף כבר ממש כאן, מטריות, מגפיים, מעילים, כל הציוד מוכן ורק מחכה לגשם שיחזור לבקר..

גם העלון שלפניכם, באוירת החורף.

בדיווחים הפעם המשך כתבות מהשטח על הנעשה בחינוך, דרך עיני הצוות ודרך עיני הדור הצעיר.

דיווח מקיף על פעילות הצוותים בקבוצת "ביחד חדש".

מאמר מעניין ומעורר מחשבה בנושא רצח רבין וההשלכות שלו, שתרגם והביא לפרסום איתן.א.

בעמוד האמצע, תערוכת "פורחים בגיל" תערוכה מקסימה שמוצגת כעת במוזאון ארץ ישראל בתל אביב, ובתערוכה, בין אלפי הפרחים, תוכלו למצוא גם כמה שלנו! בכתבה סיפור התערוכה ותהליך הכנת הפרחים.

לאוירת החורף מצטרפים קונצרט החודש וסדרת מפגשי שעת סיפור לקטנטנים בספריה.

כתבות שמביאות שני מפגשים בנושאים שמתחברים גם הם לחורף - ספרים וולהבדיל - שפעת

המפגש הראשון נערך בין מיכל קריספין לפנינה צחור בעקבות ספרה החדש של פנינה "ריבת חלב".

למידע דרכים שונות להגיע אלי, הפעם זה היה בין מדפי הכלבו, דליה ברק סיפרה לי שפנינה צחור הוציאה ספר נהדר, ואולי כדאי לכתוב על זה בעלון... חשבתי שיהיה מעניין לערוך עם פנינה שיחה בנושא ופניתי למורה האהובה עלי לספרות מימי התיכון - מיכל ק בשאלה אם תסכים להכין כתבה עם פנינה.

כך גיליתי שמיכל קשורה לספר יותר משחשבת, ושתייהן שמחו על הרעיון לראיון. תודה גדולה לכן על הפתיחות והעומק.

תודה לטלי ג.ס על השאלת מכשיר ההקלטה.

המפגש השני הוא ראיון שערכתי עם ראול ק. בנושא מחלת האבולה, מחלת השפעת וחשיבות החיסונים בכלל.

אני מודה, הנושא קרוב לליבי וחשוב לי וזוהי דרכי להעלות אותו על סדר היום.

לשמחתי, בעקבות הראיון והעניין שסביבו, מתקיים השבוע, (במכוון לפני פרסום העלון) מפגש בנושא זה להורים ומערכת החינוך, עם ראול.

תודה גדולה לראול על ההתגייסות והנכונות לתרום מהידע הרב שלו בנושא.

ועוד בעלון - ברוכים הבאים למשפחת נאור,

הטורים הקבועים שגם הם הפעם באוירת החורף,

ולוח מודעות חורפי במיוחד.

1. אתר אינטרנט -

כפי שציינה אילנה בעלון בעבר - לאחרונה נעשו שינויים באתר גזית. השינויים נעשו על מנת לשפר את זמינות האתר והאפשרות של כל אדם לפרסם ולהתבטא בו. כמו כן מפורסמות באתר כמעט כל ההודעות המפורסמות בלוח המודעות, ובהירשמות ניתן לקבל את הדיווחים ישירות למייל האישי. מדובר בפתרון נוח למי שפחות מגיע לחדר האוכל, ובכלל לכל מי שרוצה להיות מעודכן.

מה צריך לעשות? להירשם! עצמאית או בעזרת אילנה ולהתחיל לקבל מידע למייל.

2. ניקיון בבתים -

לועדת בריאות ורווחה מספר עובדי/ות ניקיון המשמשים לניקיון בתים.

קיבוץ גזית מקפיד כי לעובדים/ות אלו יישמרו כל הזכויות כעובדים. מדובר בחובתנו ובזכותם של העובדים/ות. כל מי שמחליט לקחת עובד ניקיון בדרך אחרת וללא תשלום שכר באופן מסודר, עוברים על החוק ומסתכן בתביעה בגין הלנת שכר, או חמור מכך במקרה של פיצוי על פגיעה של עובד/ת במהלך העבודה.

סידור עובדי הניקיון הוא דרך זינה פורטמן.

3. רכב עבור תושבים -

עם מעבר הענף של סידור הרכב לאחריות הקהילה (מתחום המשק) המשכנו את פעילותה של וועדת רכב. אחד הנושאים הראשונים שעלו על שולחן הוועדה היה נושא הקצאת רכבים לתושבים ובני קיבוץ מעל גיל 35 החיים בגזית.

המטרה - לאפשר למשתתפי הצמיחה הדמוגרפית ובני הקיבוץ לקבל רכב מסידור הרכב (במחיר בלתי מסובסד) מבלי שנפגעים צרכי החברים בקיבוץ.

לאחר בחינה של החלופות, יחד עם חברת התוכנה ודיון הנהלת הקהילה הוחלט: החלופה המיטבית היא כי לתושבים (צמ"ד או בני קיבוץ מעל 35) יאושר לנהוג ברכב על בסיס מקום פנוי (לקיחת המפתח ישירות מארון החשמל בלבד) ובמגבלת זמן של הזמנת רכב ליממה לכל היותר.

בהתאם לכך בוצע חישוב והוחלט על תמחור הרכב:

מחיר זמן בדומה לחברים, ומחיר הק"מ בדומה לענפים.

התהליך מותנה בכך שבעת השימוש ברכבים יתקבל דיווח הוגן. החל מהתקופה הקרובה ניכנס לתקופת ניסיון של חצי שנה בה תינתן לתושבי צמיחה דמוגרפית האפשרות לקחת רכב מהסידור על בסיס מקום פנוי. בתום תקופת הניסיון נבצע הערכה מחדש.

תושב המעוניין בכרטיס רכב יפנה לאדי לקבלתו ויוכל לקבל כרטיס רכב ואת המידע המעודכן על המחיר.

בהצלחה... וחשוב מכל - נסיעה זהירה ובטוחה.

4. רכב לעובדי חוץ -

בישיבת הנהלת קהילה נידונו פערים קיימים בין החלטות מודל 2008 למצב נוכחי.

(על פי הרשום במודל גזית: "לכל עובד תקבע מכסת ק"מ ושעות, המשקפת מאפייני משרה שלו + 10%. מעל למכסה זו יחוייב החבר כמו שימוש ברכב הקיבוץ לצרכים פרטיים") הפערים הבולטים שצינו:

א. חריגות בקילומטרים בנסיעות - בעלות מסובסדת משמעותית.

ב. מספר חברים/ות שלא מחזירים רכב בזמן או לא מחזירים כלל ומחזיקים רכב ליד הבית בלילות וגם כשאינם בעבודה.

החלטות שהתקבלו:

א. כל נושא מימוש החלטת הסעיף במודל אשר קובע מכסות של ק"מ על פי סיכום עם עובדי החוץ היה אמור להוות חלק מאמנת עובדי החוץ (ויישומו התברר כמורכב ולא הגיעו בו להסכמות). הדיון והחלטות לגבי האמנה נקטעו בתקופת המנהל וההנהלה הקודמת, ולכן לא ינקטו כרגע צעדים בנדון.

ב. אי החזרת רכב לסידור בתום העבודה יוצרת פער ברור, שלא ניתן להצדקה בגין עבודה, בין החברים. לכן - רכב עבודה מטעם גזית חייב לחזור לסידור בסוף כל יום, ועובדי חוץ אשר יחזיקו רכב ברצף בין השעות 19:00 - 7:00 (שעות הלילה) או בשבתות, יחוייבו בתקציב האישי כמו כל חבר קיבוץ שאינו עובד חוץ בעלות שעת הרכב (זמן) בהתאם לתעריף הנהוג לגבי שאר חברי גזית.

5. עזרת הורים -

בתקציב הקהילה דואג הקיבוץ לתקצב סכום לעזרת הורים. עזרה זו ניתנת לחברים המבקשים ונדרשים לעזור להוריהם בשל העדר יכולת כלכלית של החבר ושל הוריו. התמיכה ניתנת בסכומים של כמה מאות שקלים ולאחר ניתוח המצב הפיננסי של החבר והוריו - הכנסות אל מול הוצאות.

לקראת השנה החדשה פונה הנהלת הקהילה לחברים הזקוקים לעזרת הורים לפנות לקבלת עזרה, כמקובל בכל שנת תקציב, יישקלו פניות של חברים/ות, בין אם פניות חוזרות, ובין אם פניות חדשות, ובהתאם למוגש יישקלו התמיכות הנדרשות.

את הבקשה ניתן להפנות להנהלה המצומצמת: אליי, לאסתר לבנון מורדוך, לאלה הרשקוביץ או לרחל ערבה. בהתאם למצוין מעלה על החבר להציג נתונים פיננסיים מעודכנים לשנה זו - הכנסות והוצאות.

העזרה ניתנת עבור ההורה ישירות לחשבון הבנק שלו.

עמרי סאאל - מנהל קהילה קיבוץ גזית

בקשה מהארכיון:

"סיפולוקס"

ודאי אתם זוכרים את המתקן הזה,

בו נהגנו פעם להכין סוּדָה בחדרי החברים.

במידה ויש מי ששמר עליו,

נודה אם יסכים למסור אותו לשמירה בארכיון

הקיבוץ.

בתודה מראש. צוות הארכיון

בחודש אוקטובר הפעילויות המיוחדות של החינוך החברתי – קהילתי התרכזו בעיקר בחופש סוכות. בחברת הילדים הצוות דאג לחופש עם פעילויות רבות ולהנאת הילדים.

תוכלו להתרשם מחלק מהחוויות דרך התמונות על הלוח בחדר האוכל. החודש, מחזקים במרכז את תחושת הביתיות ואת הקשר לבית. הילדים מציינים איך הם מרגישים במרכז, מה היו רוצים שיהיה ומה הם מוכנים לעשות בשביל זה – ואיך הרצונות האלה ישפיעו על המציאות. בנוסף, הם עוסקים בעיצוב וארגון הסביבה הקרובה, ותיערך פעילות שמטרתה היא היכרות טובה יותר עם הקיבוץ וההיסטוריה שלו.

מבחינת הנעורים, החוויה המרכזית היתה הטיול הגדול, אליו יצאו במהלך סוכות. להלן מספר כתבות בנושא.

סיכומי הטיול הגדול 2014 – מאת יואנה רובין

את הטיול תיכננו לקיים בחודש אוגוסט, אך לאור המצב הביטחוני בקיץ החלטנו לדחות את המועד ולקיים אותו בחופשת סוכות בחודש אוקטובר.

בהתאם לכוונת פעילות הקיץ "מפגשים עם האחר", מטרת העל של הטיול הייתה לקיים מגוון רחב של מפגשים עם אוכלוסיות וקהילות שונות על מנת להעמיק את הקשר של בני הנעורים לרבים שונים בחברה הישראלית, מתוך התנסות משותפת בפעילויות והכרת אזורים שונים בארץ, כאלו שלא דווקא מגיעים אליהם ביומיום.

בין המקומות אליהם הגענו- התארחנו ולנו בקיבוצים שונים ופגשנו את בני הנוער (מעגן, ניצנים, שדה בוקר), ביקרנו בנתיב העשרה, סיירנו לאורך הגדר ולמדנו על החיים בעוטף עזה, פגשנו את קהילת העבריים מדימונה ולמדנו ריקודים מסורתיים. במהלך ימי הטיול שילבנו מסלולים ופעילויות שונות אשר שילבו ביניהם כיף, גיבוש והנאה כמו גם התמודדות חברתית, התגברות על מכשולים וקשיים (גם פסיים) ועשייה משותפת של בני הנוער.

שילבנו בפעילויות שיחות ודיונים בנושאים שונים ולמידה משותפת. לדוגמא, בירוחם ערכנו סדנת "עפיפוני חזון" בה למדנו על התפתחות העיירה ירוחם וגם התנסו בחוויות יצירת עפיפונים והפרכתם לשמיים.

לכל אורכו של הטיול קיימו מפגשים שונים של יצירה ומתן במה ליכולות השונות של כל נער ונערה מתוך אמונה שזוהי מסגרת בה כל אחד ואחת מהנערים יוכלו למצוא דרך להתבטא ולהרגיש בנוח.

אני מאמינה כי "הטיול הגדול" מהווה נקודת פתיחה חיובית ומגבשת לגוף לאחר התחלפות השכבות ופתיחת השנה החדשה. בטיול הנערים מתמודדים עם מגוון מצבים וסיטואציות אישיות וחברתיות (בסופו של דבר, שבוע באוטובוס עם 20 אנשים זה לא תמיד פשוט), כמו גם לוקחים על עצמם אחריות רחבה של הכנת ארוחות, קיפולים וניקיונות, העמסת ופריקת ציוד, השתתפות ושיתוף פעולה בפעילויות, השכמה בבוקר וכיבוי אורות בלילה, והכי חשוב התמודדות משותפת על כל אלו.

סיכום ישיבת הנהלת הקיבוץ מס' 11

17.10.14

השתתפו: נעה דוד, דבי עצמון, ראול קולודנר, איתי סורוקה, אסתר לבנון מורדוך, עמרי סאאל, עמוס גורן, רבקה וילנד.

חסרו: איציק מסרי, יהודה בן חיים, סיטו ספרן, ניר גלנט.

סדר היום:

1. מקורות ושימושים ל 6 חודשים – הקהילה.

2. דו"ח מנהלים.

סיכום:

1. מקורות ושימושים ל 6 חודשים – הקהילה –

עמרי הציג את התוצאות החצי שנתיות של הקהילה באופן בהיר. אפשר היה להתרשם שהקהילה על כל פעילותיה מתנהלת היטב ע"י מנהלי הענפים והפעילויות. רוב הפעילויות מאוזנות. יש חריגות בתקציבים מסוימים אך בשורה התחתונה הסיכום החצי שנתי מאוזן. חברי ההנהלה הסכימו לאמירה שעמרי עושה עבודה מצוינת, מצוי היטב בחומר, עובד בשיתוף פעולה עם מנהלי הענפים והתחומים ופועל כדי להבטיח את הפעילות הסדירה והטובה בכל התחומים תוך עמידה בתקציבים. הסיכום יוצג בשיחת קיבוץ קרובה.

2. דו"ח מנהלים –

נמסר כי קיבוץ גזית הוזמן להשתתף בפיילוט משותף של התנועה ומנהל מקרקעי ישראל בנושא בדיקת חלופת האגודה כאופציה לשיוך דירות.

חלופה זו מובלת ע"י התנועה ומטרתה לאפשר לקיבוץ לרכוש במרכז את שטח המגורים מידי המנהל ובכך – בין היתר – תהיה בידי הקיבוץ שליטה רבה בקליטת החברים החדשים בעתיד.

התנועה הזמינה להשתתף בפיילוט קיבוצים להם התכונת גבוהה להתאמה.

בהנהלה הוחלט לבצע מול התנועה בדיקה ראשונית של התאמה לפיילוט, ללמוד יותר את משמעות ההשתתפות בפיילוט, ואז לקיים דיון מסודר ולהחליט.

שבת שלום!

רבקה וילנד – יו"ר הנהלת הקיבוץ

הבנייה מתקדמת...

שבת, סלטים ועריכת השולחן. ארגנו שולחן ארוך מחוץ לנעורים, ועברנו פעילות מצחיקה שמיה ואמיר הכינו לנו, שיחקנו עד שהבשר וכל האוכל היו מוכנים. אחרי הקידוש והארוחה, התחיל לרדת מבול ונכנסו פנימה, קיפלו ושטפנו את כל הציוד והתחלנו ערב ממש מושקע שאלי ויואנה הכינו לנו, בו התחלקנו לקבוצות וביצענו משימות מצחיקות (זיהוי תמונות של חברי קיבוץ גזית, הכנת סמל לטיול ממתקים, כתיבת שירים, וחידונים שונים), בסוף הערב קיבלנו צ'ופר מתוק שישמש אותנו כל הטיול. היה ערב מגבש וכיפי, היינו בהרכב כמעט מלא של הגו"ב וזו הייתה התחלה ממש טובה ומוצלחת לטיול.

לורן אלקחה:

לטיול יצאנו השנה בסוכות עקב המצב הביטחוני. הטיול הגדול החל בקיבוץ מעגן שם בילינו את הלילה הראשון, הלילה שיצא על יום שישי כולנו הכנו ארוחת ערב של על האש ועוד, ישבנו בשולחן גדול כולם ביחד לחגוג את השבת, הערב היה מהנה, שיחקנו משחק פנטומימה שהכינו מיה ואמיר – היה משעשע מאוד.

ביום השני נסענו לדיונות של אשדוד, היה חווייתי וכיף. ביום השלישי נסענו לנתיב העשרה לפעילות בשם "נתיב לשלום", שבה כל אחד בחר חותמת מקרמיקה והדביק אותה על גדר ההפרדה. משם נסענו למצפה רמון לפעילות של הכושים העבריים ולמדנו על הדת שלהם ועל המנהגים, ואפילו קיבלנו הזמנה להתארח אצלם בליל הסדר בחג פסח. ביום הרביעי נסענו לשדה בוקר לטיול אופניים ולירוחם לסדנת עפיפונים.

בסוף, הגענו לאילת – הרגע שכולם חיכו לו, ישנו באכסניית אנ"א ובבוקר למחרת הלכנו לחוף אלמוג לצלול עם שנורקלים, היה מרשים מאוד.

ביום האחרון, כמיטב המסורת שטנו באונייה ושם עשינו כיף חיים משוגעים.. ואז חזרנו הבייתה):

בהזדמנות זו אנו רוצים להודות ליואנה המדהימה על הטיול שבלעדיה לא היה קורה, וכמובן לאלי שיצא איתנו לטיול, התגעגענו אליו מאוד. ליניב החובש שהפך במהרה להיות כמדריך נוסף. וכמובן לאמג'ד הנהג הכי טוב בעולם, שתמיד זמין ופנוי ומשתף פעולה עם כל הסיבובים והשיגעונות של חברת הנעורים.

אוהבים מאוד, נעורים גזית, טיול גדול 2014

זהו הטיול הגדול השני שזכיתי להדריך וניתן לראות את השינויים המשמעותיים אותם הנערים והנערות עוברים בטיולים אלו, חזרנו לקיבוץ עייפים מאוד, אך מרוצים ומלאי חוויות משותפות, ובעיקר מאוד מגובשים - דבר אשר בולט בשטח בשגרת הימים במועדון.

רציתי לומר תודה ענקית מכל הלב לאלי רבינוביץ, אשר ללא היסוס נרתם בעת הצורך, ויצא איתנו לטיול הגדול. אלי השקיע המון זמן, רצון ואהבה בהדרכת הטיול, וביחד הפכנו את החוויה להכי מוצלחת שיכולנו לדמיין. בציפייה גדולה לטיול הגדול הבא.

יואנה

ובך הנערים/ות חוו את הטיול -

מיכל הולצמן ומיה קנסקביץ:

לקחנו תרמיל ואפילו מקל, ויצנו לטיול רחבי ישראל. ביום הראשון טיילנו בזאכי, ובערב קינחנו בעל האש ענקי. בבוקר השקפנו על הכנרת, ובדיונות באשדוד השקיעה הייתה נהדרת. בערב התארחנו בקיבוץ ניצנים, ולמחרת הלכנו לראות שאריות של טילים. למדנו לרקוד כמו העבריים ממצפה רמון, ובבוקר חול צבעוני השקענו המון. קמנו עם שחר בשדה בוקר לטיול אופניים, ובצהריים בירוחם – העפנו עפיפונים לשמיים. בנחל ברק התגברנו על מכשולים, ובמושב צוקים הכנו סבונים. לבסוף – באילת היה מטורף, פיצות, שנורקלים, ושייט – עד שהסכך שלנו עף! ב"סוכה הניידת" ועם האמג'ד היחיד והמיוחד, חזרנו הבייתה כגו"ב מאוחד!! תודה ליואנה ואלי, היה ממש ממש כיף, בואו נאכל ג'לי.

מיכל הולצמן, ביתה י"א:

רציתי לספר על הערב הראשון של הטיול, שהיה מאוד מוצלח! הגענו לקיבוץ מעגן (התארחנו במועדון הנעורים שלהם) וישר התחלנו בהכנות לארוחת ערב שישי חגיגית, עזרתי לבנים להכין את העל האש, וכולם השתתפו בהכנת חלות לקבלת

מפגשי לימוד:

כחלק מקבוצת “יוצרים יחד חדש”, התגבשה קבוצה שלקחה על עצמה לפעול למען מפגשי לימוד של כלל אנשי קיבוץ גזית. אין כל צורך להכביר מלים על ההנאה שיוצרים מפגשי לימוד ותוכן, על הקשר המיוחד שנוצר בין המשתתפים ועל ההעשרה של כולנו. אנחנו שמחים וגאים להזמין את הציבור למקבץ של מפגשי לימוד, בכל יום שני בשעה 20:30 במועדון בחודשי החורף – דצמבר וינואר. המפגשים בחודש דצמבר יוקדשו לנושא תרבות ישראל והמפגשים בחודש ינואר יוקדשו לנושא מציאות ישראלית. כל המרצים בכל הנושאים ובכל המפגשים יהיו אנשי גזית, כלומר תרבות תוצרת בית. לימודי חורף – תוצרת עצמית.

ואלה נושאי המפגשים:

חדש דצמבר – תרבות ישראל

- 1.12 - יחסי תלמיד מורה אצל חז"ל – “בין תחרות להעצמה” איתן קליש
- 8.12 - “יהודים כסוחר תרבות” ימי הביניים. איציק סרוגו
- 15.12 - “במה מאמינים יהודים חילוניים?” טלי גורן ספיר
- 29.12 - ערב מחווה לשירי אורה לוטן.

חודש ינואר – מציאות ישראלית

- 5.1 - “פוליטיקה זה לא בשבילי”. אסתר לבנון.
- 12.1 - “רשות מקרקעי ישראל- איתנו או נגדנו”. עידן אשר.
- 19.1 - לא נקבע עדין נושא עם המרצה
- 26.1 - ” ” ”

חברי הצוות: איציק ס, מינה אשר, אגי לובנפלד, אורן לפידות, טלי ג.ס.

הפעילות בחסות ועדת תרבות

קבוצת “יוזמות בקהילה”

קבוצת “יוזמות בקהילה” הינה חלק מקבוצת “יוצרים יחד חדש”. חבריה שייכים לקהילת קיבוץ גזית, מחוברים למקום ולאנשיו, אכפתיים לגבי הנעשה בקיבוץ ובעלי מוטיבציה ואנרגיה לתרום למען הקהילה. הקבוצה מאמינה באחריות של כל אחד ואחת לקחת חלק פעיל על מנת לשפר את איכות חייו. מטרת קבוצת “יוזמות בקהילה” היא לאפשר לכלל אוכלוסיית הקיבוץ לקדם יוזמות למען הקהילה ושיפור איכות החיים בה. תכלית הקבוצה היא ליצור תשתית של עידוד יוזמות בקיבוץ ותרבות של מעורבות בקהילה – כך שתושבי הקיבוץ ירגישו בעלי השפעה על אורח חייהם, דבר שיגביר את האושר האישי.

על מנת להשיג את המטרות שהצבנו לעצמנו, התחלנו לבדוק את השטח, מתוך אמונה, כיאה לאנשי אדמה, שכל שנזרע יותר זרעים, כך גדלים הסיכויים שיהיה לנו מה להשקות ולטפח.

בערב שקיימנו ב 3.11.14 שעסק בנושא “יוזמות בקהילה” נכחו כ 30 חברי קיבוץ, אשר האזינו להרצאתו של אברהם

מעוז (אבס) מוביל פיתוח קהילתי בגניגר. בהמשך התחלקנו לשלושה מעגלי שיח שעסקו ברעיונות, יוזמות והתנאים והצרכים הנדרשים למימושן של יוזמות אלה. ערב זה הוא חלק מסדרת מפגשים שהשני שבהם יתקיים במהלך ינואר ויצג פאנל יוזמים מהקיבוץ מתוך כוונה לחזק את ההכרה בכך שיש קרקע פורה לעשייה.

מעגלי השיח עלו מספר דגשים עיקריים:

1. קיימות יוזמות רבות ומבורכות בתוך הקיבוץ שאינן זוכות לחשיפה. נכון היה להאיר את עיני החברים כולם לפעילות שאינה “ממסדית”.
2. מרבית השותפים לשיח חשים כי התנאים הדרושים למימושן של היוזמות הם:
 - א. שותפים ומלווים
 - ב. מוטיבציה וחיבור אישי לנושא
 - ג. “רכז חברה וקהילה” שירכז את היוזמות ויקדמן מול מוסדות הקיבוץ
3. משתתפי המעגלים העלו נושאים לטיפול ורעיונות לטיפול. שמחנו לגלות כי ישנן יוזמות שעלו ממספר אנשים במקביל. נשמח להתחיל בבניית קבוצות חשיבה בנושאים אלה.

בתחום החינוך:

- הרצאות בנושא הורות וחינוך
- הקמת בית ספר יסודי לילדי הקיבוץ
- הקמת בית ספר להורות

בתחום התרבות:

- קבלות שבת
- ערבי תרבות ושירה
- חוגי קריאה/ קולנוע

בתחום הרווחה:

- מחסן בגדים משומשים לילדי הקיבוץ
- פעילות משותפת לצעירים וותיקים

כל המעוניינים לקחת חלק בקבוצות החשיבה מוזמנים

ליצור אתנו קשר

אגי לובנפלד

אמוץ אשר

תמר דרייבלט

ענבר דורון-פקר:

בזכות השתתפותי במעגל השיח פיתחתי תובנות חדשות, הן על האנשים שחלקו איתי ועם המעגל קצת מעצמם והן על הקהילה החזקה שקיימת בגזית והדרך בה אני רואה את שייכותי אליה. מסכמת את האירוע כחווייה משמעותית וחיונית אשר אשמח לקחת בה חלק שוב, וממליצה בחום לצעירים נוספים להשתתף במעגל הבא.

שרית נילי:

זאת היתה הזדמנות לחווייה אחרת של קשר עם אנשים, היה נעים לשמוע, להזדהות ולהיות בפשטות בין אנשים...

מנדי ספרן:

זאת היתה חווייה פותחת עיניים שאני ממשיכה לחשוב עליה יומיים אחרי...

מרים סרוגו:

אהבתי את גילוי הלב של המשתתפים הצעירים, לרוב חדשים בנוף קיבוצנו, ואהבתי את הארגון של השאלות ושל מעגל השיח.

דנה פארן-רזיאל:

היתה חווייה טובה לפגוש לשיחה פתוחה ואישית חברים מהקיבוץ, שאת חלקם הכרתי טוב, חלק רק בשם וחלק ראיתי לראשונה.

זהר טלמור-רוטבליט:

עבורי, הערב הזה היה בבחינת חלום שמתגשם. כן ירבו המעגלים והחלומות של כולנו!

בחנוכה – ערב מעגלי שיח בנושא אור וחושך... בואו בהמוניכם!

מעגלי השיח

באחד מערבי חול המועד סוכות התקיים בקיבוץ ערב מעגלי שיח בנושא "שייכות ומקום".

הערב אורגן על ידי קבוצת "מעגלי השיח", שצמחה מתוך מעגל החברים הרחב יותר של קבוצת "יוצרים יחד חדש בגזית".

למפגש הגיעו כ-40 חברים, והתקיימו בו במקביל שלושה מעגלי שיח. מנחי המעגלים היו חברים ותושבים מקבוצת "יוצרים יחד חדש".

מובאות מספר תגובות של חברים שהשתתפו במעגלים:

עמיר אברמוביץ:

אם מישהו יגיד לכם שמהווה כזה היה כבר בגזית, אז הוא טועה!

אנונימי:

היתה חווית הכרות קסומה עם השיטה, האנשים, התפיסות, הכמיהות והחוויית של מי שעד לפני רגע בקושי הכרנו. סכום החלקים גבוה מהשלם.

סיטו ספרן:

מחזק את ידי העוסקים במלאכה, מצפה להמשך ולא לאירוע חד פעמי. התהליך נותן תקווה להמשכיות המקום, המשכיות של קהילה חיונית, בה חברי הקהילה תורמים ונתרמים וחיים בהרמוניה וכבוד הדדי.

טלי גורן ספיר:

הזדמנות נהדרת להרחיב ולשכלל את הקשרים הבינאישיים, בשאיפה שהמתכונת הזאת תשמש את מוסדות הקיבוץ וחבריו גם בקבלת החלטות אופרטיביות.

אלי בראל:

הנאה צרופה לראות ולשמוע חברים בגילאים שונים פותחים את ליבם על הטוב ועל הפחות בחיינו המשותפים!

עטרה אל האיק:

היתה הקשבה והיה חיבור לאחר וליחד.

דיאנה עוז:

כל פעולה המובילה לשיח בין אנשים מבורכת על ידי! כל מאמץ ל"הרחבת החיזוקים" בין העוברים בשבילים מפזר אווירה טובה, וזה טוב!! אני מאחלת לעצמנו להגדיל את המעגלים האנושיים מבית (:)

המפגש היה מושקע ותבורכו על זה!!

צביה ווקס:

אני שמחה שהשתתפתי במעגל בו פגשתי צעירים יותר וצעירים פחות, הורים וסבים, עם רצון ועניין למצוא משמעות לחייהם ולחיי שיתוף.

איתן קליש:

זכינו להכיר קצת איש את רעהו. רצוי לעשות עוד מפגשים כאלו.

באותה שנה יצא אלבומו בשם Relief. בשנת 2010 יצא אלבומו "לעולם", שבו הוא שר ומנגן שירים מקוריים ויש בו גם עיבודים לשירים ישראלים מוכרים.

בין המשתתפים באלבום: יצחק קלפטר, מזי כהן, שירן פרסקו, דפנה ארמוני ופטר ורטהיימר. לאחרונה זכה במקום הראשון בפסטיבל הבינלאומי בחסות האו"ם ואונסק"ו כגיטריסט הטוב ביותר.

עדנה גורן ומאיר בן מיכאל, בליווי רוני צור – קלידים וגספר ברטונצל – תופים – ינגנו וישירו מהקלאסיקות הגדולות בעולם הג'אז והבלוז, מוסיקה שחורה, סול, גוספל ועוד.

יום חמישי – 27.11.2014
בשעה 20.30 – במועדון לחבר.
מוזמנים בחום!

לקראת קונצרט Moon Dance עדנה גורן ומאיר בן מיכאל – שני וירטואוזים על במה אחת

בעשרות השנים האחרונות הולכים ונפרצים הגבולות שהגדירו במשך דורות שלמים את הז'אנרים השונים של מעשה האמנות. הדבר נכון ביחס לכל האמנויות, ועל אחת כמה וכמה ביחס לאמנות המוסיקה.

לצד המוסיקה הקלאסית המסורתית מבית היוצר של באך, בטהובן וכל הגאונים האחרים, יותר ויותר אמנים מתחום המוסיקה המוגדרת "קלה", "פולשים" לאולמות הקונצרטים ברחבי העולם, וסוחפים עמם קהל מגוון של שוחרי מוסיקה. למשל, מי היה מאמין לפני עשרים שנה, שהתזמורת הפילהרמונית הישראלית תזמין לקונצרט מעל בימת היכל התרבות זמרים כמו מתי כספי, אחינועם ניני ושלמה ארצי, ותלווה אותם במשך ערב שלם בנגינתה.

גם התזמורת הקאמרית הקיבוצית נתניה מרבה לשלב ברפרטואר שלה ז'אנרים שונים של מוסיקה ותנועה. ומי שהרחיק לכת בתחום זה היה מנצחה במשך למעלה מעשור, ירון גוטפריד, נגן ג'אז מחונן, בנו של פסנתרן הג'אז הנודע דני גוטפריד.

מותר לומר, אם כן, שאנחנו נמצאים בחברה טובה, וקונצרט שבמרכזו עדנה גורן, זמרת הנשמה, בעלת הקול הייחודי, מהראשונות ששרו ג'אז בארץ, ונגן הגיטרה, המלחין והמעבד, מאיר בן מיכאל, המבצע יצירות מז'אנר הג'אז, הגוספל והמוסיקה השחורה – אינו עניין יוצא דופן במקומותינו.

ומבחינתנו – זו אולי הזדמנות להרחיב את מעגל שוחרי המוסיקה, המגיעים למועדון שלנו במסגרת הסדרה הקאמרית.

עדנה גורן התחילה את דרכה כזמרת כשהייתה בת 16 בלבד. את שירותה הצבאי עשתה כסולנית תזמורת חיל האוויר. לאורך השנים הרבות של פעילותה המוסיקאלית שרה שירים אמריקנים פופולאריים, שחלקם תורגמו לעברית, השתתפה בסרטים, בפסטיבלי זמר ובמופעים שונים ומגוונים. שירה הידועים: "שער מנדלבוים", "לילה בדרום", "לפנות ערב" ועוד. אלבומיה:

* עדנה – 1966

* ירושלים של זהב – 1968

* שירי סשה ארגוב – 1968 (יחד עם קובי רכט)

* שרה משירי ברט בכרך ואחרים – 1974

* האוסף – 1995

* קולות – 1997

* שירי סשה ארגוב – 2003 (ביחד עם קובי רכט)

* סתיו – 2010

מאיר בן מיכאל החל ללמוד לנגן על גיטרה בגיל 14. את שירותו הצבאי עשה כנגן בלהקת פיקוד מרכז, ובמהלך שירותו החל להתעניין בג'אז. בשנת 1985 נסע ללמוד במכללת "ברקלי" בבוסטון, ועם סיום הלימודים התגורר בניו-יורק, שם חי כעשר שנים והתפרנס כנגן ג'אז. הוא זכה לנגן עם גדולי המוזיקה השחורה ומוזיקת הג'אז, ובשנת 1995 חזר לארץ.

שעת סיפור

ספרייה גזית

ימי שלישי | בשעה 17:30

18/11 – שרון אביב: "חנן הגנן"

23/12 – שרון אביב: "כובע על הגובה"

06/01 – רן זמיר: "אריה הספרייה"

03/02 – רן זמיר: "הצב של אורן"

17/03 – שני ליצנים מספרים,

רומן קויפמן ואפרת גרינשפן:

"עוץ לי גוץ לי"

07/04 – רינת שטרנברג: "מיץ פטל"

05/05 – רינת שטרנברג: "הנסיכה והצפרדע"

מצפים לכם!

ועדת תרבות וצוות הספרייה

אבל לאורך זמן, ההיסטוריה חותרת לעשיית צדק והיא נכתבת בצורה שונה. כהונתו השנייה של רבין הייתה אפילו טובה יותר מאשר הראשונה של בן גוריון.

"הזקן" חקק חוק חינוך חובה ואילו רבין בצע השקעות ענק בחינוך ציבורי תוך הפיכתו לאפקטיבית.

בן גוריון הקים את המוסד לביטוח הלאומי אך רבין חקק חוק ביטוח הבריאות הממלכתי.

האב המייסד שלח את רבין הצעיר לרודוס על מנת לחתום על שביתת הנשק שמה קץ למלחמת העצמאות (1949), וראש הממשלה רבין החליט להפוך את קווי הפסקת האש - שצוירו בעיפרון ירוק - לגבולות קבע ובכך הציל את ישראל מפני הפיכתה למדינה דו-לאומית.

הוא גם העביר סכומי כסף גדולים כדי להפוך לעובדה את הבטחתו של בן גוריון במגילת עצמאות על שוויון של ערביי ישראל. הוא גם נאבק כדי להשיג שוויון הזדמנויות תעסוקה באמצעות תשתית שנועדה לגשר על הפער בין פריפריה ומרכז. היו גם התקפות טרור.

רבות, אבל פחות בהשוואה לשנים הראשונות של המדינה. במלחמת העצמאות עם בן-גוריון בהנהגה, ישראל איבדה 1% מאוכלוסייתה בשדה הקרב. חייהם של רבים אבדו במאבק שהוביל רבין להקמת גבולות קבע.

לכן, מה פלא שיגאל עמיר ממשיך לחייך ונחשב כמנצח אמיתי? בעוד ביבי נשאר בשלטון, עם מי שמאיים להפילו, אם ייתן ויתורים לפלסטינים, במקום לספח את השטחים.

לפיכך יש יסוד מספיק כדי לאשר שאחרי הכל הצליחה פעולתו של הרוצח שקבלה השראה מרעיונות של רבנים, למרות שהם מכחישים את זה עד היום.

אני חושב שהגיע הזמן לתקן את הליקויים.

19 שנים הן זמן רב מדי כדי של שמיעה על "הסיפור הממלכתי". היו היה פעם אדם בשם יצחק רבין והרצח שלו היה ניסיון למחוק את מדיניותו.

הגיע הזמן להמשיך ולהשלים את העבודה שהחלה על ידו. אבל זאת לא יכול להיות מושגת באמצעות הפגנות חסרות תועלת עם זמרים מפורסמים בכיכר העיר פעם בשנה.

דור הנרות גדל.

במקום להתאבל ולשיר הוא חייב לדעת ולקבל את העובדות כפי שהם קרו ולקחת אחריות. אחרת, יגאל עמיר ימשיך לחייך.

תורגם מ- Israel en Linea "ע" איתן אוסטרובסקי

כמו בכל שנה גם הפעם אלפי אנשים, רובם צעירים, יתכנסו בתל אביב לציון יום השנה ה-19 לרצח ראש הממשלה לשעבר של ישראל, יצחק רבין, בכיכר הנושאת את שמו.

הפעם יהיה מועצת התנועות נוער בישראל שארגנה את האירוע, השני של חודש זה בכוונה לנתק את הזיכרון לרצח מהפוליטיקה. יש לציין, ארגוני נוער, כגון בית"ר ובני עקיבא שעד היום מתנגדים לרעיונותיו של רבין ולקחו חלק פעיל בהסתה העממית שהובילה לרצח, ייקחו חלק באירוע פוליטי בכל קני מידה, אפילו אם הם המבקשים להכחיש את זה.

זה לא יהיה הניסיון הראשון לשנות את ההיסטוריה על ידי "הדגשה יתרה של המאחד אותנו על פני המפריד", שיטה מאד ישראלית וגלותית שמצדיקה כל דבר אפילו על ידי הסתרה של מה שבאמת קרה. למרות שנראה מעשה דמוקרטי הוא אינו "פוליטיקלי קורקט": מי שקרא אז לרבין "בוגד" וצעד מול ארונות קבורה עם תמונתו - נתניהו, ליברמן, הנגבי, לבנת, לבני, לנדאו, אורי אריאל או פייגלין, בין רבים אחרים - הם המנהיגים שלנו היום. "כשר, אבל מסריח".

עם זאת, ולמרבה הפלא, זכויות היוצרים על מחיקתו של רבין מההיסטוריה נמצאות בידי הנשיא לשעבר, שמעון פרס.

במהלך הלילה האחרון של שבעה ימי האבל, שמעון שבס - אז ראש לשכתו של ראש הממשלה שנרצח - ביקש ממנו להכריז על בחירות באופן מיידי. פרס הקשיב אבל, כרגיל, לא עשה דבר, מלבד להקשיב היטב לאגו שלו. אחת ההחלטות שלו הספיקה כדי להסיר את הרצח מהמציאות.

הוא העדיף לשבת בנוחות בכיסאו של ראש הממשלה לכמה חודשים ובמקום להמשיך את תהליך אוסלו עם הפלסטינים כפי שנקבע, נחתם והוכר מבחינה בינלאומית, החליט ללבוש מדים ולהרכיב משקפי טייסים והלך ללבנון להמשיך את המלחמה שהחלה בשנת 1982, אשר היתה אמורה להסתיים אחרי 48 שעות, אבל כבר המשיכה לאורך 15 שנים.

ביבי, אז מנהיג האופוזיציה, שבזמן הרצח לא הבין שהוא יצטרך להתמודד מול פרס, הופיע חיוור בשידורי טלוויזיה מאז הלילה הנורא ההוא, אולי בגלל שהוא גם חשב שלא יהיה ראש הממשלה. הציבור הישראלי לא יסלח לו על ההסתה ממרפסת המשקיפה אל כיכר ציון בירושלים ועל ההפגנות ברעננה מול ארון המתים, בהן אמר שרבין - אשר נבחר על ידי הרוב בבחירות - "אין לו מבחינה דמוקרטית את המנדט של העם". אבל תמיד היה אפשר לסמוך על פרס, בעיקר אם מדובר בבחירות ובמיוחד כאשר עליו להתחרות.

רצח רבין ירד מהבמה ונשכח בארכיונים. הבחירות נערכו בלי להזכיר את הפשע וסובבו סביב השאלה "מי יחלק את ירושלים ומי יהיה טוב יותר ליהודים". לא עברה חצי שנה אחרי הרצח ורבין הפך לעניינם הפרטי של בני משפחתו וקומץ של אנשים שהלכו בעקבותיו ועולים על קברו בכל שנה יחד עם אלה שמתביישים, מסתתרים ומתנצלים, אלה שהיו אז על המרפסת ועכשיו מהווים חלק מהממשלה והכנסת וממשיכים לשקר כאשר מכריזים שאימצו את "פתרון שתי מדינות" כדרך היחידה לפתרון הסכסוך, אך מעולם לא הודו בכך שפעולותיהם יצרו את האווירה שהובילה לרצח.

רבין הפך לכינוי נכון של כבישים, בתי חולים, רחובות ובתי ספר. ככל שנעשתה אידיאליזציה של דמותו כך פחות התייחסו לאחריות לפשע.

פורחים בגיל

"פורחים בגיל"

הוא מיזם חברתי-אמנותי, המביא לידי ביטוי את חיוניותם וכשרם היצירתי של בני הגיל השלישי בישראל. אלף שש מאות מבוגרים יצרו - ביוזמתה ובהדרכתה של האמנית שלומית חפר - עשרת אלפים פרחי קרמיקה מרהיבים.

המיזם, אשר נעשה בהתנדבות וללא כוונת רווח, מקיף כשבעים מרכזים של בני הגיל השלישי בכל רחבי הארץ - מרמת הגולן בצפון ועד חבל איילות בדרום - ומציג את הפריחה והשגשוג היצירתי הקיים בכל אחת ואחד מאתנו ללא קשר לגיל הכרונולוגי.

המשתתפים, שרבים מהם מעולם לא עסקו ביצירה (לחלקם היה זה המפגש הראשון בחייהם עם עבודה בחומר), גילו את חדות היצירה, את היצירות ואת היכולת לבטא עצמם. כל אחד יצר פרח המבטא את עולמו

הפנימי והפרטי. שלומית חפר חיברה את כל הפרחים יחד לכדי תמונת עולם משותפת, המציגה את בני הגיל השלישי כקהילה יצירתית ויצרנית אשר יכולה ומעוניינת לתרום מיכולותיה לחברה.

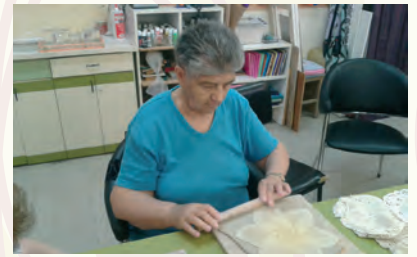
המיזם מבקש להציג פן אחר מזה המצטייר בכלי התקשורת של חיי בני הגיל השלישי, הבא לידי ביטוי בשמחת חיים, בנכונות ללמוד, ברצון ליצור ולתרום. הכרה ביכולות אלה עשויה לשנות גישות ותפיסות רווחות בהקשר זה.

עלינו - כחברה - לאפשר חיים מלאים ואיכותיים גם בגיל הזקנה, כי למעשה, אלה הם אותם אנשים מלאי תשוקה, יכולות, כישרון ויצירתיות כפי שהיו תמיד. צריך רק קצת יותר תשומת לב, רצון לראותם והתייחסות מתאימה, והנה צומח מקרבם שדה עצום, מלא צבע ועשייה משותפת.

אוצרת: שלומית חפר

מ-19 בספטמבר 2014

המועצה דרך הסב-יום פנתה אלינו, בהתחלת השנה, לתרום את חלקינו בעשיית הפרחים.

וכך קרה, שגם אנחנו, אנשי בית היוצר בגזית, השתתפנו בפרויקט. אחרי התלבטות, איך? מי? וכמה, יצאנו לדרך.

הפרויקט חולק לכל המועצות במדינה, כל מועצה עשתה פרח מסוים בצבע מסוים, התוצאה היא שדה פרחים מרהיב ביופיו.

אנחנו קיבלנו את הצבע הכחול עם לב צהוב.

לפניכם צילומים של כל התהליך, העשייה, הצביעה, ואת הפרחים במקומם במוזיאון ארץ ברמת גן. למעוניינים לדעת יותר: אפשר להיכנס ולראות סרט ב- you tube: פורחים בגיל, מיזם פרחים

בשם בית היוצר: קלרה שורר

בקיץ האחרון יצא לאור קובץ הסיפורים השלישי של פנינה – "ריבת חלב".

קדמו לו שני קבצי סיפורים אחרים – "כתמי דיו", שיצא לאור בשנת 2000 ו"אוהבת את אכילס", שיצא לאור ב-2005. במהלך עבודתה על סיפורי הקובץ הזה, שיתפה אותי פנינה בחיבוביה סביב הכתיבה בשפה העברית, שעבורה היא שפה נרכשת ואינה "שפת אם", כפי שהיא אצלי. אבל, מדרך הטבע, שיחותינו חרגו הרבה מעבר לגבולותיהן של נפלאות השפה, ועסקו גם בענייני ספרות, אמנות, חברה, מציאות ובדין ומה שביניהם. אחד הנושאים שעלו בשיחותינו היה האמביוולנטיות של החשיפה, ועל כך בחרנו להרחיב לשם הכנת הכתבה הזאת.

בית ההוצאה סיים את הפקת "ריבת חלב" בימים שבהם התנהל מבצע "צוק איתן". פנינה בקשה לחכות. לפחות עד שהמלחמה תסתיים. אבל האילוצים, בעיקר אלה הכלכליים, הכריעו את הכף. כמקובל – סוכם מראש על מספר עותקים שפנינה תקבל לידיה טרם ההפצה לחנויות הספרים, ופנינה בקשה מספר גדול של עותקים, על מנת שתוכל לחלקם לאנשים שהיא מעוניינת שיקראו את הספר – חברים ובני משפחה בארץ ובחו"ל. אנשי ההוצאה אמרו שלא טוב לתת את הספר במתנה, כי מי שיקבל אותו במתנה, מן הסתם לא יקרא בו. הספר צריך להימכר, אמרו. אבל פנינה עמדה על שלה, וקיבלה את מספר העותקים שבקשה. ואז – התחילה לחלק. קודם למשפחה ואחר כך לחברים בגזית, וזאת רק לאחר שקבלה את הסכמתם לכך.

הביטוי "אין נביא בעירו", כמו מרבית הביטויים העממיים, הוא מאוד חכם ונכון, ואינו מכוון לנבואה בלבד. מי שחיים לאורך שנים באותה "עיר", מכירים את האדם החי לצידם על חולשותיו, על נקודות התורפה שבו, וגם על מעלותיו, כמובן.

ולכן גם, אין ספק שהשאלות שיעלו הקוראים שחיים באותו יישוב אינן אותן שאלות שישאל הקורא שחי בתל-אביב, למשל. עבורו, המציאות הבדייונית, שבה מתרחשים הסיפורים, אינה שונה בהרבה מהמציאות הבדייונית של סיפורים ורומאנים המתרחשים ביבשת אחרת ובזמנים אחרים. לקורא המכיר מקרוב את הכותבת, את נופי חייה ואת האנשים הסובבים אותה, ההשוואה בין הכתוב לבין מה שהוא מכיר היא כמעט בלתי נמנעת, ואז גם תבואנה השאלות והתהיות. שאלת הקשר בין המציאות המוכרת לבין זו שבודה היוצר כדי למקם בה את דמויותיו, היא שאלה מרכזית בחקר הספרות. רוב היוצרים יבחרו למקם את הדמויות הספרותיות במציאות שמוכרת להם, והם יכולים בזכות זאת לתאר אותה באופן האוטנטי והאמין ביותר. כפי שסיפוריו של דיקנס ממוקמים בלונדון של תקופתו, כך סיפוריו של טולסטוי ממוקמים במוסקבה, בפטרבורג ובשדות הקרב של אותם ימים. סיפורים ורומאנים של עמוס עוז ממוקמים בקיבוץ, בן-דמותו של קיבוץ "חולדה", שם חי מאז היותו בן 14 ועד שעבר עם משפחתו לחיות ב"ערד" בהיותו אדם בוגר ואב לשלושה ילדים. הקיבוץ המתואר בספריו אינו נקרא "חולדה". זהו קיבוץ אחר. קוראים לו "מצודת רם" או "תל תומר" או "יקהת". הוא גם דומה וגם שונה. מכאן ששאלות על דיוק ריאליסטי בסיפור, בהתייחס

לתיאורו של אדם או של מקום – אינן רלבנטיות. המציאות הספרותית אינה אובייקטיבית, אלא סובייקטיבית בעיני המתבונן.

לספרות יש מציאות משלה, שלא פעם משיקה ואולי אף חופפת את זו המוכרת לנו, אבל יש לה קיום משל עצמה. אם פעם חשבו שצילום, בשונה מציור, הוא אובייקטיבי לחלוטין, הרי שהיום כבר ברור לכולם, שגם צילום הוא ביטוי סובייקטיבי, שמתעד את כל הבחירות שעשה הצלם: זווית הראייה, האור, הרקע, הקרבה לאובייקט ועוד. כך גם הכתיבה. אותה מציאות משתקפת באופן שונה בעיניים שונות. עם ההדגשים המתאימים ועם הבחירות האישיות

מיכל: מדוע בעצם התחלת לכתוב סיפורים?

פנינה: "לא יודעת למה התחלתי בשלב זה של חיי לכתוב. מעולם לא כתבתי קודם לכן. קראתי המון מגיל צעיר, ואני מרבה לקרוא גם היום, בעברית, באנגלית ובספרדית. אבל מעולם קודם לכן לא כתבתי כתיבה ספרותית. כן הרביתי לכתוב דו"חות מקצועיים במהלך 32 שנות עבודתי בתחנה לבריאות הנפש ב"אורנים" כפסיכולוגית וכפסיכותרפואית. בשנים האלה פגשתי המון אנשים. בעיקר בני נוער וילדים, אבל גם לא מעט מבוגרים. כעשר שנים מתוך התקופה עבדתי מטעם משרד הביטחון גם עם משפחות שכולות, כך יצא שנחשפתי להרבה מאוד סיפורים ומצבים אנושיים, שלא בהכרח באים לביטוי בסיפורי, אבל ללא ספק משפיעים עליהם בדרכים שונות."

מיכל: למה כותבים?

פנינה: "בגלל הצורך לספר סיפור. על מנת לבדוק אירועים ואנשים מן העבר. להיפגש עם העבר, ליצור ולהמציא אנשים וסיטואציות."

מיכל: ולמה סיפורים קצרים, דווקא?

פנינה: "כי אני לא חושבת שאני מסוגלת לכתוב רומאן. לסיפור קצר יש סוף, גם אם לא הכל נאמר עד הסוף, וגם אם דברים נשארים לא פתורים."

מיכל: ומה באשר לפרסום?

פנינה: "את סיפורי הקובץ הזה כתבתי במשך חמש שנים. אהבתי את תהליך הכתיבה ואת הכתיבה עצמה, ומאוד התלבטתי האם לפרסם אותם. הוצאת ספר היא מעשה לא פשוט, וכך גם ההתמודדות עם בית ההוצאה. אבל לאחר לבטים רבים החלטתי לפרסם, ואני מודה שלאחר שהסיפורים הועברו לבית הדפוס, היו לי לא מעט לילות ללא שינה וגם הרגשתי מעין חלל שנוצר בתוכי. עד היום אני בטוחה שעשיתי את המעשה הנכון. עם זאת, לאחר שההחלטה כבר נעשתה ולא הייתה דרך חזרה, היה לי חשוב לחלק את הספרים לאנשים, כדי שיקראו, על אף שהבנתי היטב את הקושי של מי שקראו ונפגשים אתי אחר כך על המדרכות, ולפחות לכאורה, מתבקשת מהם תגובה כלשהי. אבל חשוב לי להדגיש, לא כפיתי את הספר על אף אחד. חילקתי אותו אך ורק למי שהביע את הסכמתו לכך, והיו גם כאלה שסירבו לקבלו. עם כל זאת, קבלתי תגובות מפתיעות וגם נלהבות של אנשים שונים משכבות שונות בקיבוץ. הייתי נרגשת ומרוצה מאוד על כך שאהבו את הספר. הרבה מהם אמרו לי שמה שהכי עניין אותם היה מה שכתבתי על המשפחה שלי, וגם זה

ספרים חדשים בספרייה נובמבר 2014

סיפורת:

- יש וישמו אובה, פרדריק בקמן
- טווס בחדר המדרגות, גלית דיסטל אטבריאן
- המיילדת מוונציה, רוברטה ריץ'
- בושה, סלמן רושדי
- אהבה למרחקים ארוכים, ניקולס ספארקס
- מעבר לדלת הסגורה, קמילה לקברג
- הבשורה על פי יהודה, עמוס עוז
- גן המכתבים, אליסון רוצ'מן
- קו המלח, יובל שמעוני (2 כרכים)
- בית בגליל: יומן, יאיר גרבוז
- תל אביב נואר, עורכים: אתגר קרת ואסף גברון
- הבקעה, ג'ומפה להירי
- נעלמת, גיליאן פליין
- נערת ההרדוף, צ'יטרה בנג'י דיוואקרוני
- המתקנות שבדמעות, נאפיסה חאג'י
- אגדת ברונו ואדלה, אמיר גוטפרינד
- מועדון החמש מאות, מתיו קווירק

עיון:

- אודיסאה, הומרוס, בתרגום אהרון שבתאי
- בקרב ובשב: זיכרונותיו של יצחק נגרקר ממלחמת יום הכיפורים, אלעד שובל ודודן גולדווסר (שלנו!)
- הנאום האחרון של משה, מיכה גודמן
- ציפור אחוזת קסם, זלדה
- תעשיית השקרים, בן-דרור ימיני

ביוגרפיות:

- לו הייתי פיראט, ירון לונדון
- חייקה (גרומן), זיוה שילה (2 כרכים)

מדע בדיוני:

- הרץ במבוך, ג'יימס דשנר
- משחקי הסוף: המפגש, ג'יימס פריי

ילדים ונוער:

- שקשוקה ושוד הלימונים הגדול, גליה עוז
- קריוס ובקטוס, תורבירן אגנר
- בית האדס, ריק ריירדן
- ענן על מקל, רינת הופר
- קרמר החתול לומד לשחות, מאיר שלו ויוסי אבולעפיה
- אמא שלי תמיד ממהרת, הדסה יובל
- הכתה המעופפת, אריך קסטנר בתרגום מיכאל דק
- יומנו של חנון 8: משחקי מזל, ג'ף קיני

זוהי רשימת כותרים בלבד. רשימה מלאה עם תוכן הספרים וביקורות גולשים נמצאת באתר הספרייה באינטרנט: <http://gazit.library.org.il> במדור "ספרים חדשים" על סרגל הכלים.

אין צורך בסיסמא על מנת להיכנס לאתר

(ניתן להגיע לאתר הספרייה גם ע"י חיפוש בגוגל וגם דרך אתר גזית).

שימח אותי. נכון שמצד אחד היה לי קשה לישון בלילות, אבל כשקיבלתי תגובות חמות, הרגשתי שהכל היה כדאי".

מיכל: ומדוע האמביוולנטיות של החשיפה?

פנינה: "כי תחושת האמביוולנטיות אינה מפסיקה ללוות אותי בהקשר הזה. מצד אחד: האם היה זה מעשה נכון קודם לפרסם את הספר ואחר כך - לחלק אותו? ומהצד האחר: יש סיפוק כאשר אנשים שונים מגלים עניין, אמפתיה והערכה. אלה עושים את העניין לכדאי. על כל אלה אני מברכת ומודה."

כריכת הספר גם היא מעשה ידיה של פנינה

בחוברת שיצאה בכיפור "אדם לאדם -

אדם" נעשתה טעות,

בעמוד 11 תחת הכותרת "השבוי"

נכתב שהגיע ממקור לא ידוע.

את הקטע כתב איתן קליש.

הצוות המארגן מבקש את התנצלותו מאיתן

חשוב להבין – זו בעצם אותה מחלה, שפעת עונתית, היא שפעת של זני נגיפים שכבר היו בעבר והגוף מכיר ומחוסן נגדם, ולכן השפעתם קלה (מחלה קלה יחסית שתחלוף בכמה ימים, הנזק העיקרי שלה יהיה אובדן ימי עבודה) התפרצות עולמית של שפעת מתרחשת כאשר מופיע נגיף חדש שטרם חוסנו כנגדו והגוף אינו מכיר.

רוב הזנים נוצרים במזרח הרחוק, שם מתקיימים התנאים האידיאליים להתפתחות נגיף חדש (אזורים של עוני ומזון דל, צפיפות אוכלוסין, קרבה למקורות מים, קרבה לבעלי חיים, בעיקר עופות מים וחזירים).

כל חורף, מתים באיזור ההשפעה של בית חולים העמק, 150-200 אנשים (רובם קשישים) מסיבוכים של מחלת השפעת, את רוב המקרים ניתן היה למנוע על ידי התחסנות מונעת. האוכלוסיות הנמצאות בסיכון ממשי הן אוכלוסיית המבוגרים (+70), נשים בהריון וילדים, חולים כרוניים, מדוכאי מערכת חיסון, וחולים במחלות נשימה.

חשוב לזכור – לא ניתן לחסן לכל זני השפעת (כי כאמור כל פעם מתפתחות ואריאציות של הזנים), אולם אדם שמתחסן לאורך שנים, בונה בגופו מנגנון הגנה ארוך טווח.

”תראו את זה כמו חיסכון לפנסיה”, מציע ראול, “גם שם אנחנו מפקידים מגיל צעיר על מנת שהכסף יעמוד לרשותנו בגיל זקנה וכאן אנחנו בונים את מערך ההגנה של גופנו לאורך שנים שיעמוד לצדנו בעתיד”.

ארבעה דברים חשובים שצריך לדעת על חיסונים:

1. **חיסון הַעֲדָר** – אין חיסון שיוצר מאה אחוז הגנה. כמו כן, לא ניתן לחסן את כל האוכלוסייה. חיסון 80%-90% מהאוכלוסייה מייצר מסה קריטית שמונעת את התפרצות המחלה. זו המשמעות של חיסון עדר, וזו האחריות החברתית של כולנו.

2. **חיסון שפעת לא מסוכן** – הוא לא גורם למחלת שפעת, למעשה החיסון מכיל נגיף מומת שלא יכול לגרום למחלה. החיסון שכן מכיל נגיף חי ומוחלש הוא החיסון בתרסיס שניתן לילדים (ניתן לחסן אותם גם בחיסון רגיל למי שחושש), ובכך חושפים את הילד לנגיף באופן מבוקר שהגוף מתגבר עליו בקלות. חיסון שפעת מכיל חלבונים וזו הסיבה שמי שרגיש לביצים לא מקבל חיסון זה.

3. **”התחסנותי וחליתי – אז החיסון לא יעיל” – טעות!** יש הרבה מחלות חורף, חיסון השפעת מגן מפני שפעת. ב 99% מהמקרים, אנשים שחוסנו וחלו בחורף בכל זאת, חלו במחלות דומות (למשל RSV) אבל לא שפעת.

4. **”חיסונים הם מטעם חברות תרופות שרק רוצות להרוויח”** – עובדתית האמירה נכונה, החיסונים מפותחים על ידי חברות תרופות, ואכן יש רווח בצידם, אבל הדבר החשוב מכל הוא שחיסון מונע מחלות!!

”החיסון הוא ההצלחה הגדולה של עולם הרפואה. בכל פעם עולות מחדש תאוריות קונספירציה שונות שקושרות את החיסון לאוטזים ותופעות אחרות – תאוריות שהופרכו מחקרית פעם אחר פעם”, אומר ראול.

”צריך להבין שהפחד הגדול כאשר לא מחסנים הוא מחזרה של מחלות זיהומיות שכמעט נעלמו מהעולם הודות לחיסונים. הרי עד לפני שני דורות תמותת ילדים ממחלות הייתה כה גבוהה שמשפחות היו מולידות 7-8 ילדים ולעיתים מחצית מהם

החורף שהגיע סוף סוף, שמביא עימו שפע דברים טובים, אבל גם את השפעת והוירוסים השונים, בשילוב עם כותרות מדאיגות יותר ופחות בנושא התפרצות האבולה, הביאו אותי להפגש עם ראול ולעשות קצת סדר, במושגים, בתהליכים, וכיצד נוכל להגן עלינו על ילדנו והסובבים אותו.

אבולה – בואו נעשה קצת סדר בבלאגן...

מחלת האבולה זוהתה בכפרים נידחים באפריקה כבר בשנות השבעים. המחלה נגרמת על ידי נגיף אלים מאוד שבינתיים אין נגדו טיפול, ואין נגדו חיסון, מהסיבה הפשוטה (והעצובה) הנוגעת לאינטרסים כלכליים עולמיים.

השוני בהתפרצות הנוכחית הוא גם מספר הנפגעים באפריקה, אבל בעיקר ההיסטוריה במערב כתוצאה ישירה מהגלובליזציה. צוותי סיוע שהגיעו מהמערב למדינות מוכות המגפה, הם הגורם להתפשטות המחלה, בינתיים נקודתית, למערב, מה שמגביר את האינטרס העולמי לפיתוח החיסון. מבחינה מקצועית, ייצור חיסון לנגיף הינו הליך יחסית פשוט, ובעבר כבר פותחו חיסונים לנגיפים מאותה קבוצה, אך זה יכול לקחת בין חודשים ארוכים לשנים, עד האישור הסופי לשימוש בבני אדם.

ולמה בעצם ההיסטוריה העולמית?

מדובר במחלה מסוכנת ומדבקת מאוד, שמאחר ואין לה בעצם טיפול, בוודאי בארצות בהן אין רפואה מערבית, כרגע אחוזי התמותה ממנה הם 50-70% למרות שבעזרת טיפול תומך ניתן להפחית את סיכון התמותה ל 30%.

המחלה מדבקת רק החל משלב הופעת התסמינים (חום מעל 38 מעלות, הקאות, שלשולים דמומים וכד') ומדבקת רק במגע ישיר (גם מגע קצר חולף), ולכן מי שחשופים בקו הראשון למחלה הם אנשי הצוות הרפואי המטפל. בנקיטת אמצעי זהירות מתאימים וציוד מגן ניתן למנוע את ההדבקה. החשש הגדול הוא כמובן מפני התפרצות של המחלה, מאחר ויש לבדוד את החולים ולטפל בהם רק דרך ציוד מגן. (בארץ ההוראה היא שחולים החשודים שנדבקו באבולה יועבר מיידית לבית החולים התת קרקעי החדש ברמבם, ושם ירוכז הטיפול).

ולמעשה אין מדינה מערבית, כמו גם ישראל, שערוכות להתמודדות עם מגפה מסוג זה במספרים גדולים.

אבל, אפשר (יחסית) להירגע. הסבירות שהתפרצות כזו תגיע כרגע לארץ היא יחסית נמוכה. ראשית נערכים מבדקי חום והמשך מעקב, כבר בשדה התעופה, לחוזרים מהארצות בהם קיימת המחלה (מדידת החום היא האינדיקציה החשובה מאחר וזהו התסמין הראשון שמופיע, וכאמור, המחלה מדבקת רק בזמן הופעת התסמינים).

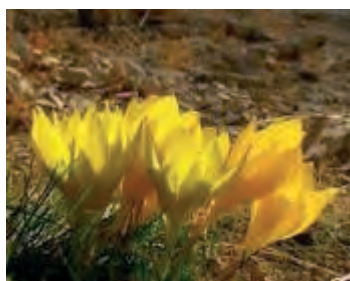
באופן אישי, אומר ראול, לא הייתי בוחר כרגע לנסוע למדינות בהם קיימת המחלה. למרות שההדבקה היא לא דרך האוויר, ואין חשש מהדבקות אלא אם באים במגע ישיר עם חולה, לעולם אין לדעת אם לא תצטרך להגיע לבית חולים. לכן, אם אפשר, עדיף לא לקחת את הסיכון.

ולהבדיל אלפי הבדלות נעבור לשפעת...

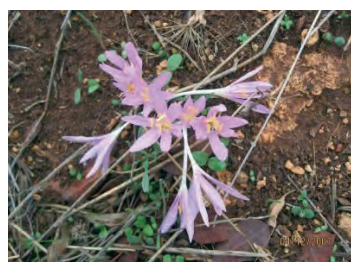
השפעת נגרמת גם היא על ידי נגיף (שונה לחלוטין כמובן), המשתנה משנה לשנה. קיימים זנים רבים של נגיפי שפעת המתערבבים זה בזה ויוצרים, ללא קושי, נגיף חדש בכל פעם. אז מה ההבדל בין שפעת עונתית קלה שרובנו חלינו ונחלה בה, לבין התפרצות שפעת?

טיול פריחה סתוי - חלמוניות ועוד במבוא חמה
ניסע דרך יבניאל לכנרת, נפנה ימינה נעבור את סכר הירדן, את צמח ואת צומת מעגן ונמשיך לחמת גדר. צצומת חמת גדר נפנה שמאלה ונעלה לרמת הגולן בכביש מפור- תל ותלול שמציע מדי פעם (תלוי בכיוון הפיתול ...) נוף נהדר של חמת גדר ונהר הירמוך. ניכנס לקיבוץ מבוא חמה וניסע ימינה בכביש העוקף את הקיבוץ עד למרפסת תצפית שעליה מוצב תותח סורי ישן.

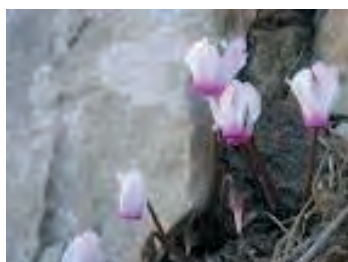
ממקום החניה פונים לרדת שמאלה בשביל צר לכיוון דרום מערב - יורדים בזהירות ועל מסלעת אבני הבזלת משמאלינו,

בין הסלעים והאבנים פורחות החלמוניות הצהובות

ולצידן, סיתונית היורה הורודה

ואפילו רקפות סתויות קטנות.

ממשיכים לרדת בשביל המוביל אותנו לקבוצת עצי אקליפטוס גבוהים.....

בקצה השביל תחת עצי האקליפטוס והתאנה - בריכה קטנה ומקסימה - עין שוקו - לזכר מתן גדרי שנהרג ב2003 בחברון. מהבריכה נשקף נוף נהדר על הכינרת.

חוזרים את כל הדרך בחזרה (סיבוב שני על החלמוניות) עד למרפסת התצפית.

בילוי נעים
אביבה ועמוס

מתו בגיל צעיר מאוד. אם נגיע חלילה, למצב שבו 15-20% מהאוכלוסייה לא מחסנת את ילדיה נפגע למעשה בחיסון העדר. ולא צריך לחפש רחוק, בקיבוץ בית קשת כחצי מאוכלוסיית הילדים לא חוסנה ומחלת השעלת התפרצה שם, ופגעה אגב גם במבוגרים שמערכת החיסון שלהם חלשה יותר.

5. חיסון הוא רפואה מונעת קלאסית - הרי בעצם אנחנו חושפים את הגוף, באופן מצומצם ומבוקר, לנגיף, על מנת שהגוף יתחזק וילמד להתמודד עם המחלה. "לצערי", אומר ראול, "אי אפשר להכריח מישהו להתחסן או לחסן את ילדיו". (בארצות הברית וחלק מארצות אירופה למשל, ילד שאינו מחוסן אינו יכול להיכנס למערכת החינוך).

ראול מדגיש שהרבה פעמים ההתנגדות לחיסון יושבת על מקומות לא נכונים שנובעים, לרוב מאינפורמציה שגויה וחוסר הבנה והוסיף כי ישמח להיפגש עם ההורים ועם כל המתעניינים להרצאה ודיון בנושא.

לשמחתי, הרימו אנשי החינוך במהירות את הכפפה וכבר השבוע אורגנה פגישה להורים עם ראול. כדי שהשיחה תהיה פתוחה היה חשוב לראול שהיא תתקם טרם יציאת העלון, ואכן כך יקרה.

• "במרפאה שלנו מעודדים מאוד את האוכלוסייה להתחסן נגד שפעת", מציינת מריה. א. "עם השנים, רבים האנשים שאימצו להם את ההרגל להתחסן בסתיו מייד כשמגיעים החיסונים. בנוסף, אנו מזמינות אישית חברים שרפואית נראה לנו שחשוב שיתחסנו. השנה כבר הגיעה המרפאה למקסימום החיסונים שהוקצבו לה על ידי הקופה, אבל עדיין אנו עושים מאמץ ומחסנים את מי שטרם חוסן ומעוניין בכך".

חיסונים: מועילים או מזיקים?

הנושא חשוב ועומד על סדר היום של מערכת החינוך והקהילה
והשתתפותכם חשובה ביותר!!

אוכל.... קדימה אוכל !!

”מה בא לך לאכול היום?
כבש? דגים? צמחוני אולי?”
לא, השאלה לא מופנית אליכם,
הוא מופנית אל הכלב שלכם.
כן כן, מזון לכלבים הוא כבר
ממש עניין לאניני טעם: לא עוד
שני סוגים של מזון יבש לכלבים
וסוג אחד של שימורים.

היום מדובר ממש בהיצע שלם ונרחב לכל הסוגים, המינים
וההעדפות. אז מה בתפריט?

תמיד נושא האוכל לכלבים שלי מעורר בי עניין.
תמיד נראה לי שהם ”סובלים” מהאוכל שאני נותנת להם,
למרות שאני מאוד מקפידה לקנות להם אוכל איכותי ולא זול.
איכשהו תמיד מרגיש לי שכל יום הם אוכלים את אותו הדבר
וגם את מה שהם אוכלים- לא נראה טעים במיוחד.

המזון לכלבים וחתולים הוא הדרך שלנו לדאוג לבריאותם.
המזון שאנו מכניסים לגופינו משפיע עלינו בדרכים רבות.
מזונם של חיות המחמד יכול להשפיע באותה מידה עליהם.
אוכל יכול לשנות את מצב הרוח, לתרום לפרווה מבריקה ונקייה
והכי חשוב, עוזר להתפתחות נכונה ובריאה.

כמה טיפים: כאשר אתם בוחנים את הרכיבים ממנו מורכב
מזון לכלבים שימו לב שהוא לא מכיל במקום הראשון תירס שכן
רכיב זה משמש בדרך כלל אינדיקציה לכך שהמזון אינו איכותי.
רכיב שיעיד על איכות הוא למשל עוף או בשר במקום הראשון
מבין הרכיבים. הרכיב הראשון שמופיע על גבי האריזה הוא זה
שיש ממנו את הכמות הגדולה ביותר.

כלבים קטנים צורכים יותר אנרגיה לעומת כלבים גדולים שיותר
איטיים וזקוקים לעצמות חזקות יותר.

**למזון יבש לכלבים יש דרגות: סטנדרט (בונדו), פרימיום,
סופר פרימיום ועוד.**

מזון פרימיום - מזון לכלבים המבוסס על שאריות בשר
מתעשיית המזון. זהו הסוג הזול ביותר אך גם המזין פחות. יש
לו חומרי הגלם טובים יחסית, יש במוצר ויטמינים, והמחירים
נוחים בדרך כלל. מזון הוליסטי המרכיב הראשון יהיה קמח
ממקור בשרי, לדוגמא קמח עוף, עוף מיובש, או עוף נקי ומיובש.
לא תמצאו בהם תירס, סויה, או דגנים לא מלאים. המזונות
העונים להגדרה ההוליסטית יש בהם ירקות העוזרים למערכת
העיכול ועם מעט חומרי הדברה. המזונות הסופר פרימיום,
והאולטרה בדרך כלל אלו מזונות שנבדקו ועברו פיקוח מסוים.
מזון סופר פרימיום - מורכב מכבש או עוף יחד עם איזושהי
פחמימה כמו שעורה או אורז מלא הוא בעל נעילות גבוהה
יחסית, מה שאומר שהכלב מצליח לפרק ממנו את הויטמינים
החיוניים לו והצואה שלו תהיה קטנה.

אולטרה פרימיום - אולטרה פרימיום הינה רמת האכלה
הגבוהה ביותר. מזון מסוג זה מכיל את המרכיבים האיכותיים
ביותר וברוב הפעמים הוא אף ראוי למאכל אדם

מזונות שאסור לתת לכלבים: בצל, שום, חלב, אבוקדו, בצק,
שוקולד, ענבים, קפה, תה, תפוח, אגוזים, גבינה צהובה, שום,
פטרייות, עגבניות. בניגוד למה שרבים סבורים מותר לכם לצ'פר

מדי פעם את הכלב ולפנקו באוכל ביתי.
תזונת כלבים בחורף - כדאי לדעת, שחיות מחמד ששוהות
בחוץ בחורף, משתמשות בהרבה אנרגיה על מנת לשמור על
חום גופן. לכן הן צריכות לאכול יותר, ואפילו הרבה יותר.
כלבים וחתולים שחיים בבית לא אמורים לאכול יותר במהלך
החורף כי הם נהנים מהטמפרטורה שיש בתוך הבית ולא צריכים
לחמם את עצמם

בתאבון!!

המלצה שלי - חנות אוכל לכלבים - ”פאפי” - עפולה.
כל יום שלישי משלוחים לגזית.
04-2251119

מועדת בנים:

ברכות לדקל בר שדה
לרגל המעבר משרות סדיר לשרות בקבע!

ברכות לניר פלג וירין כהן
עם גיוסכם לצה"ל
מאחלים לכם שרות תורם ומשמעותי
וחזרו אלינו בשלום

"אם תרצו אין זו אגדה"

לפני יותר מעשור במסגרת עבודתי בעמותת "אדם טבע ודין" פגשתי אדם, יוזם בנשמתו, שכל עולמו עסק במחזור. הוא חקר את הנושא, למד ממקרי מבחן בעולם ופעל ללא לאות במישור המשפטי, ההסברתי, הפוליטי, לקידום חוק האריזות הידוע בכינויו העממי "הפחים הכתומים".

עבדתי עם גלעד אוסטרובסקי, כשהיוזמה הייתה בגדר חלום והחוק נראה כמו פנטזיה רחוקה. הוא האמין בכל ליבו שזה אפשרי, הדביק את כל הסובבים אותו בחידוק המחזור, לקח אחריות, הראה דוגמא אישית, התגבר על כל המכשולים והניע את המהלך קדימה. כל פעם שאני רואה פח כתום אני נמלאת גאווה שהייתי נוכחת בתהליך המבורך הזה.

תמיד רציתי להיות מאותם אלה שעושים למען עצמם ולמען הסביבה בלי להרגיש שנחת עליהם תיק שלא יוכלו לשאת. מה גם שלקייחת אחריות פירושה ייזום תיקים מסוג זה.

לאחרונה נפל לי האסימון (שנפל לרבים וטובים לפניי) איך עושים את זה – ככל שאתה יותר עסוק כך העשייה הופכת פשוטה יותר. ובאמת, זה מוכיח את עצמו. הכול עניין של החלטה: אם מחליטים שהחיים לא מסתיימים במשפחה ובעבודה. ומכניסים להם תוכן שמדבר אלינו, זה קורה!

בשיחות עם אנשים רבים עלה עניין היות הקיבוץ מקום נפלא לילדים ולבני הגיל השלישי, אך מה עם אותן שנות דור בין לבין? האם נידונו להעביר אותן במרוץ? ואם כן, אחר מה אנחנו רודפים?

אני נוטה להאמין שזו האחריות האישית שלי לצקת בהן תוכן ומשמעות ומאוד משתדלת ליישם.

כדי להכניס את הדברים להקשר, אני חלק מקבוצת יוזמות בקהילה, שנולד כחלק מקבוצת יחד חדש. נדהמתי לגלות כמה עשייה יש במקום הזה, כמה חשיבה מושקעת בהתאמה למציאות החיים המשתנה וכמה רצון טוב יש באנשים.

ועוד משהו, קשור ולא קשור

הכל אישי

לא משנה איך הופכים את זה ובאיזה תחום מדובר, בסופו של דבר הכל אישי. כשמישהו "לא בא לנו טוב" קשה מאוד יהיה לשנות את זה, לכן יש חשיבות לא רק לכוונות ולמטרה אלא גם לדרך בה נאמרים הדברים, לדרך בה הם נעשים. הסיכוי שלנו להשיג משהו בטוב גדול הרבה יותר מאשר בהתנגחות. הכוח שבהקשבה עצום מהכוח שבצעקה. אני יודעת שאלו מילים יפות אבל אם מישהו עצר רגע לחשוב על זה – מספיק טוב ☺

חורף

קשה לי עם קור. ברגע שהוא רק מבצבץ, ירידה ראשונה בטמפרטורות ומיד אני מוציאה את הקפוצ'ונים הענקיים חובשת כובע, נעטפת בשמיכה ונדבקת לרדיאטור. לא חשוב מה בדיוק הטמפרטורה בחוץ אווירת החורף מחדירה קור לעצמותיי. אני גם שונאת שכבות. אני גם שונאת את הבוץ הזה שנכנס אליי הביתה בעזרת ההולכים על ארבע וההולכות על שתיים כאחד. בן זוגי, מנגד חולה חורף ומרוצה מאוד מגשם סוחף, מתעדכן כמה פעמים ביום במפה הסינופטית ומאושר למראה סופת ברקים. הבנות מבחינתן, כדרך של ילדות, לא סובלות מקור. נהנות מהבוץ ולא רואות בגשם סיבה לעצור אותן.

לסבול מקור בעת ביקור בארץ אחרת זה בסדר. הכל עניין של פרספקטיבה.

1 ק"ג צלעות קדמיות (אסדו) עם העצם חתוך לחתיכות גדולות (בין העצמות)

2 בצלים חתוכים לרבעים

5 תפוחי אדמה מקולפים חתוכים לחצי

6 שיני שום שלמות

6 ביצים

1 כוס שעועית לבנה מושרת לילה

1 כוס שעועית אדומה מושרת לילה

1 כוס אורז אדום

1 כוס גריסים

שלב ראשון:

מפלפלים וממליחים את חתיכות הבשר

מחממים סיר גדול וצורבים את הבשר מכל הכיוונים עד שהוא משחים.

שמים בצד. באותו הסיר צורבים את הבצל ושמים בצד.

שלב שני – מרכיבים:

מניחים את הבשר הצרוב בתחתית הסיר, לידו את הבצל הצרוב. באמצע הסיר בצורת פירמידה שמים את השעועית הלבנה ועליה את האדומה ומתבלים במלח ופלפל שחור.

על השעועית שמים את האורז והגריסים, משבצים בשיני השום ומתבלים במלח ופלפל.

מסדרים את תפוחי האדמה והביצים בשוליים של הסיר, מלח, פלפל על התפוחי אדמה.

מכסים במים, מביאים לרתיחה ומנמיכים את האש.

למי שיש סיר שמתאים לבישול בתוך תנור, אפשר להכניס לתנור שחומם לטמפרטורה של 90 מעלות, למי שלא, הבישול נמשך על אש נמוכה. אני משאירה את הסיר על האש עד שאני הולכת לישון, מכבה ומדליקה שוב בבוקר מוקדם.

אם נגמרו הנוזלים אני מוסיפה 1/2 כוס מים בבוקר וממשיכה את הבישול עד שעה לפני שאוכלים.

אפשרויות נוספות שניתן לשים בחמין:

כוסמת, קינואה, פריקה, חיטה, חומוס

נעים להכיר...

גיל ותלמה,
אלישע בן הארבע
והולי הקטנטונת.

גיל ותלמה שולחים תודה גדולה
לכל קהילת גזית על היחס החם
וקבלת הפנים הנעימה שהם
מקבלים כאן.

שעות הפתיחה:
א' סגור

ב'-ה' 16:00-19:00

ד'-ו' 10:00-14:00

שבת 11:00-14:00

טלפון לפרטים והזמנות:

050.9550237

מבצעי נובמבר-דצמבר בחנות "סוף הדרך" בקיבוץ גזית

מוזמנים לעשות לנו LIKE ולהישאר
מעודכנים כל העת במבצעים ואירועים מיוחדים

קולר סקליבור לכלבים

רק 39 ש"ח במקום 119 ש"ח

חליפות דיאדורה

1+1

מגף מירל

רק 299 ש"ח במקום 599 ש"ח

מגף אוסטרלי לילדים

*קיים במידות 27-32

רק 179 ש"ח

*המבצעים בתוקף עד 15.12.14 או עד גמר המלאי

30 ש"ח הנחה למביא מודעה זאת

-30

על כל קניה מעל 100 שקלים

למכירה

מכונת תפירה של זינגר במצב מצויין.
לפרטים נוספים: אילנה פלד 050-7309347

חוג סריגה חורפי

חוג סריגה לילדות ולנשים בעין דור.
בחוג נלמד לסרוג במגוון שיטות וחומרים,
נלמד להכין סוגים שונים של פריטים (שטיחים, תיקים, תכשיטים, נעלי בית, כובעים, ועוד ועוד),
לקרוא תרשימים וכן נלמד להעתיק דוגמא על פי תמונת מוצר מוגמר.
החוג מיועד לכאלו שהתנסו בסריגה ולכאלו שמעולם לא נגעו במסרגה.

חוג ילדות יתקיים בימי שני בין השעות 16:30 ל 17:30
חוג נשים יתקיים בימי חמישי בין השעות 20:15 ל 22:15.

לפרטים ניתן ליצור קשר בטלפון 0522829619
אשמח לראותכן.

בת-אל

חורף בבית היוצר

לידיעתכם: מגוון כריות חימום, שמיכות פליז לקטנים ולגדולים, חנוכיות מקרמיקה.
שוב ניתן לקבל שירותי תיקון ספרים.
מוזמנים בחום..

לחדווה ודני וכל המשפחה
מזל טוב עם הולדת הנכדה
ענבר - בת ליעל ועינת

לחדווה ודני וכל המשפחה
מזל טוב עם הולדת הנכדה
רוני - בת לעופרית ואסף

סיימתם לקרוא
את העלון?
אנא שימו אותו
בתא הדואר של
הארכיון. תודה!

לגיל ותלמה וכל משפחת נאור
מזל טוב עם הולדת הבת
הולי

לרעיה ומיכאל וכל המשפחה
מזל טוב עם הולדת הנכד
טום-אביחי - בן לגיא ועמית

למרי ויעקוב וכל המשפחה
מזל טוב עם הולדת הנכד
ליאור - בן ללב ארי ולרן

למרי ויעקוב וכל המשפחה
מזל טוב עם הולדת הנכד
בן לאבשלום ונועה

מגפיים

גשם גשם משמים